

Reflexió entorn la Crida

written by Fredi Bentanachs | 5 de novembre de 2018

M'ho he rumiat bé abans d'escriure aquest article, car és palès que aixafarà ulls de poll. La crítica constructiva l'hem de fer sempre. Ens ajuda i ens fa avançar.

Vaig assistir a la presentació de la Crida, a l'Ateneu Barcelonès, fa un parell de mesos, hi vaig anar escèptic, com molts, i atent a què si podia coure. Hi en vaig sortir interessat.

Durant aquests darrers dos mesos, hem vist ERC jugant al tripartit, el PDeCAT partir-se i posant traves a tot el que vingués del president Puigdemont, la CUP donant per perduda la batalla i tancant-se massa amb les seves llegendàries lluites sectorials, i deixant passar oportunitats d'or. Fins arribar el dissabte 27-0, a l'assemblea constituent de la Crida. A Manresa (ple fins a la bandera, sis mil persones), hi havia absències destacadíssimes, ningú de la direcció d'ERC, ni del sector Pascal del PDeCAT, ni l'expresident Mas. Sí que vaig trobar-me vells coneguts de l'esquerra independentista, també molts militants de base d'ERC i CUP, si més no votants; un dels ponents molt aplaudit, per cert, Ramon Cotarelo, citant a Mao diversos cops. Hi ha molt poble, molta gent farta de partits i amb ganes de consolidar l'1-0 i desenvolupar d'una vegada la república proclamada.

En l'acte de la Crida a Manresa, es va insistir i molt en el caràcter personal de l'afiliació, no és un partit, és un moviment de masses de baix a dalt, no hi pots entrar com a partit, sinó com a individu. La referència més clara seria Solidaritat Catalana al principi del segle XX, quan totes les organitzacions catalanistes amb el beneplàcit del moviment obrer, majoritàriament anarcosindicalista, varen tombar els partits del règim.

Comparar la Crida amb la refundació de CDC és d'una miopia política o d'una enveja política insana que esparvera, digne del bloc 155 que ho veuen tot perdut, de com la República amb llur president legítim al capdavant venen per foragitar la dictadura espanyola.

Els tripartidistes d'ERC els recomanaria superar llur partidisme polític de veure CDC arreu, i assumir d'una vegada que l'estratègia junqueriana es va estavellar definitivament el 21D, i no han reeixit per més genuflexions que facin als *colaus* i als *sociates*. El PDeCAT sector Pascal Bonvehí, han fracassat definitivament i han d'assumir que CDC no hi és, ni els pactes amb l'IBEX-35 fan forat!

L'1-0 va fer un tomb de mentalitat a la gent, quan abans ho vegin millor. La CUP té una oportunitat d'or per engreixar les posicions anticapitalistes i col·locar Arrufat, Gabriel, Fernández, etc., a l'engranatge de la Crida, individualment i donar-li un sentit d'unitat fins a la consolidació republicana, que aquest moviment social consolidi oficialment el mandat de les urnes de l'1-0, la força de la gent del 3-0 i l'abassegadora victòria del 21D, i per tant faci efectiu allò que es va proclamar el 27-0, anomenat República Catalana.

Superar el sectarisme estret i rancuniós dels partits, que tant de mal ens ha fet, és una proclama del poble, i alerta perquè no fer-ne cas, pot enviar els partits a la paperera de la història, car els partits serveixen quan són útils al poble i no menjadores d'uns quants, aleshores els partits són obstacles per a la llibertat.

Estem enfront d'una oportunitat històrica, les sigles no valen res per més històriques que siguin. L'objectiu és la independència de Catalunya en forma de República, l'autèntic primer pas, cap a la recuperació plena de la Nació, Els Països Catalans.

Donec perficiam.